

ภาคผนวก ก

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. 2547

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย

พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการจัดเก็บ
ค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๗ และมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๔ กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของ
สภากรุงเทพมหานคร และโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงตรา
ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง
อื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติ
กรุงเทพมหานครนี้ ให้ใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมลสารที่
ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น

“ของเสีย” หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสารหรือ
วัตถุอันตรายอื่นใดซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกากตะกอนหรือสิ่ง
ตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียจนได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด หรือกรณีเป็นน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กรุงเทพมหานครกำหนด

“แหล่งกำเนิดน้ำเสีย” หมายความว่า อาคารหรือสถานที่ที่เป็นแหล่งที่มาของน้ำเสีย

“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

“ระบบบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า กระบวนการทำหรือปรับปรุงน้ำเสียให้มีคุณภาพเป็นน้ำทิ้ง

“ระบบบำบัดน้ำเสียรวม” หมายความว่า ระบบบำบัดน้ำเสียที่กรุงเทพมหานครจัดให้มีขึ้นเพื่อบำบัดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียผ่านท่อรวบรวมน้ำเสีย

“ท่อรวบรวมน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อรวบรวมน้ำเสียที่กรุงเทพมหานครจัดให้มีขึ้นเพื่อรวบรวมน้ำเสียไปสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม

“ค่าธรรมเนียม” หมายความว่า เงินค่าบำบัดน้ำเสียที่กรุงเทพมหานครเก็บจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียและน้ำเสียนั้นไหลผ่านท่อรวบรวมน้ำเสียไปสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานการระบายน้ำ ผู้อำนวยการสำนักเทคนิค ผู้อำนวยการสำนักการคลัง ผู้อำนวยการเขต ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต และข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อ ๕ เมื่อกรุงเทพมหานครได้จัดทำท่อรวบรวมน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียรวมในเขตพื้นที่ใดแล้ว ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครประกาศเขตพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตพื้นที่ที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียต้องชำระค่าธรรมเนียมในราชกิจจานุเบกษาและให้ปิดประกาศดังกล่าวไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขต และสถานที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียรวม

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศตามวรรคหนึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๖ ค่าธรรมเนียมจะเป็นอัตราที่คิดตามจำนวนน้ำประปาหรือน้ำบาดาล หรือน้ำจากแหล่งอื่นที่ใช้ในแหล่งกำเนิดน้ำเสียนั้น โดยจะแบ่งอัตราค่าธรรมเนียมตามประเภทของอาคารหรือสถานที่ที่เป็นแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจออกประกาศกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีแนบท้ายข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

กรณีแหล่งกำเนิดน้ำเสียได้ใช้น้ำจากแหล่งอื่นนอกจากน้ำประปา และไม่อาจใช้เครื่องอุปกรณ์วัดจำนวนน้ำที่ใช้ได้ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะประกาศวิธีคำนวณจำนวนน้ำที่ใช้ในแหล่งกำเนิดน้ำเสียนั้น โดยอัตราค่าธรรมเนียมที่จะจัดเก็บต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่ได้กำหนดเป็นอย่างอื่น ให้จัดเก็บค่าธรรมเนียมเป็นอัตราตามจำนวนน้ำประปาหรือน้ำบาดาลหรือน้ำจากแหล่งอื่นเป็นรายเดือน

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ตามข้อ ๕ ดังต่อไปนี้ให้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียม

(๑) พระที่นั่งหรือพระราชวัง

(๒) แหล่งกำเนิดน้ำเสียที่มีระบบบำบัดน้ำเสีย ซึ่งสามารถบำบัดน้ำเสียจนได้น้ำ

ทิ้ง

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเห็นสมควรอาจยกเว้นหรือลดหย่อนค่าธรรมเนียมจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่เป็นอาคารหรือสถานที่อยู่อาศัยและมีอัตราการใช้น้ำประปาหรือน้ำบาดาลหรือน้ำจากแหล่งอื่นไม่เกินอัตราที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด

ข้อ ๘ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียชำระค่าธรรมเนียมแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมายตามจำนวนที่เรียกเก็บ ณ แหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือ ณ สถานที่ใดๆ ตามที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด

เมื่อได้รับค่าธรรมเนียมแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมายมอบใบเสร็จรับเงินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมายมีหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ไปชำระค่าธรรมเนียม ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในหนังสือภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว

ข้อ ๙ การส่งหนังสือเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามข้อ ๘ วรรคสาม ให้ถือปฏิบัติ
อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งหรือมอบแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย และให้บุคคล
ดังกล่าวลงลายมือชื่อรับทราบหนังสือนั้น

(๒) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามวรรคหนึ่งได้ เพราะเหตุที่ไม่พบเจ้าของหรือผู้
ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย หรือบุคคลดังกล่าวไม่ยอมรับหนังสือ ให้ปิดหนังสือไว้ในที่
เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ แหล่งกำเนิดน้ำเสีย โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่พนักงาน
เจ้าหน้าที่มอบหมายปิดหนังสือต่อหน้าตำรวจท้องที่ หรือข้าราชการกรุงเทพมหานครที่
ผู้อำนวยการเขตท้องที่มอบหมายไปเป็นพยานที่แหล่งกำเนิดน้ำเสียนั้นตั้งอยู่ และให้ทำบันทึกไว้
เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียได้ทราบหนังสือนั้น
แล้วตั้งแต่วันที่ปิดหนังสือหรือได้รับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ข้อ ๑๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้มีฐานะและอำนาจ
หน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๒๘

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัติ
กรุงเทพมหานครนี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด เพื่อ
ปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สมัคร สุนทรเวช

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

อัตราค่าธรรมเนียมการบำบัดน้ำเสียของกรุงเทพมหานคร

[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบัน กรุงเทพมหานครได้ประสบปัญหามลพิษทางน้ำ เนื่องจากประชาชนและสถานประกอบการต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ปล่อยน้ำเสียลงสู่ทางระบายน้ำสาธารณะและไหลลงสู่แม่น้ำลำคลอง เป็นจำนวนมาก เป็นสาเหตุหนึ่งทำให้น้ำในแม่น้ำลำคลองเน่าเสียและมีกลิ่นเหม็น ส่งผลกระทบ ต่อสภาพแวดล้อมเป็นอย่างมาก กรุงเทพมหานครจึงได้ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมเพื่อแก้ไข ปัญหาดังกล่าวและได้เปิดเดินระบบแล้ว แต่การเดินระบบบำบัดน้ำเสียรวมจะต้องเสียค่าใช้จ่าย เป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการเดินระบบบำบัดน้ำเสียรวม สมควรจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่มีการรวบรวมน้ำ เสียไปบำบัด และโดยที่มาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติว่า กรุงเทพมหานครอาจออกข้อบัญญัติเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใดๆ จากผู้ซึ่ง ใช้หรือได้ประโยชน์จากบริการสาธารณะที่กรุงเทพมหานครจัดให้มีขึ้นได้เมื่อได้รับความเห็นชอบ จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

สำหรับอัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียเป็นไปตามบัญชีแนบท้าย
ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. 2547

ประเภทอาคาร	อัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย (บาท/ลูกบาศก์เมตร)
๑. ที่อยู่อาศัยที่มีปริมาณน้ำเสียเกิน ๑๐ ลบ.ม./เดือน	๒
๒. สถานที่ราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ สำนักงาน และที่ทำการ	๒
๓. ศาสนสถาน สถานสาธารณกุศล สถานศึกษา	๒
๔. โรงพยาบาล สถานพยาบาล	๔
๕. โรงแรม	๔
๖. ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า อาคารแสดงสินค้า	๔
๗. ตลาด	๔
๘. ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่บริการรวมกันของทุกชั้นไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่บริการรวมกันของทุกชั้นเกิน ๑๐๐ ตร.ม	๒ ๔
๙. สถานอาบ อบ นวด	๔
๑๐. อาคารเพื่อประกอบการธุรกิจ หรือกิจการพาณิชยกรรมที่มีพื้นที่ ประกอบการไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. อาคารเพื่อประกอบการธุรกิจ หรือกิจการพาณิชยกรรมที่มีพื้นที่ ประกอบการเกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๒ ๔
๑๑. สถานประกอบการที่มีกิจการหลายประเภทอยู่ในอาคารเดียวกัน	๔
๑๒. โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ๑๒.๑ โรงงานที่มีปริมาณน้ำเสียไม่เกิน ๒๐๐ ลบ.ม./เดือน ๑๒.๒ โรงงานที่มีปริมาณน้ำเสียเกิน ๒๐๐ ลบ.ม./เดือน แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลบ.ม./เดือน ๑๒.๓ โรงงานที่มีปริมาณน้ำเสียเกิน ๕๐๐ ลบ.ม./เดือน	๔ ๖ ๘
๑๓. แหล่งกำเนิดน้ำเสียอื่น ๆ	๔